

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 501. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167175876992.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

"Jeg har gjort nogle faa, ikke Forandringer, men Rettelser. Især har jeg troet at burde rette den rygtbare Replik i første Akt*), der, efter Pigende, skal have været Aarsag til, at Stykkets Ovførelse blev forbudet. Jeg erindrer meget vel, at den daværende administrerende Theater-Direktør forsikrede mig om, at Forbudet vilde blive hævet, naar jeg blot vilde samtykke i at forandre den stødende Replik. Jeg svarede, at mit Sknespil havde gennemgaaet Censuren, og at følgelig, i Fald det indeholdt noget strafværdigt, det var Censorerne og ikke mig, der burde straffes; at desuden en Retraktation indeholdt Tilstaaelse af at have angivet et urigtigt Faktum eller at have fældet en falsk Dom, men at jeg, saa redbon jeg end altid vilde være til at erkjende enhver Fejl, jeg maatte have begaaet, aldrig og under ingen Omstændigheder vilde bekvemme mig til at tilbagekalde en Dom, hvis Rigtighed var grundet i min og det hele Publikums Overbevisning. Syv og tyve Aar ere nu forløbne, og mange Ting ere siden den Tid forandrede i Dannemark. Man P,ar forsikret mig, at den røde Uniform har i denne Mellemtid vundet et Omdømme, som den forhen ikke kunde gløre Fordring paa. Det er min Pligt at tro denne Forsikring, saa meget mere, som jeg under de danske Troppers Ophold her i Frankrig har lært at kjende en stor Del højst agtværdige Mænd af den militære Stand, hvis Forhold og Indsigter byde mig at forandre min Dom til Fordel for Mængden af deres Medbrødre, som jeg ikke har Anledning til at kjende af egen Erfaring. Jeg kan altsaa nu, i Aaret 1819, med Fovnøjelse frivilligen give den nuværende Land-Krigsmagt en Æres-Erklæring, som jeg i Aaret 1792 ikke kunde have givet den uden at vanære mig og, hvad som endnu er værre, uden at fornærme Sandheden."